

men at faa noget ud af det, man hører. Ministeren sagde, at han vilde gaa ind paa en Drøftelse af Lovforslaget, fordi han var klar over, at det er alvorligt ment. Det er fuldstændig rigtigt; det er alvorligt ment. Og jeg har aldrig brugt det Udtryk, som den ærede Ordfører for de Konservative lagde mig i Munden, at det var Komedie. Nej, jeg sagde, at naar vi nu har faaet den nye Regering, der ikke vil gaa med til Forslaget, men ønsker det forkastet, saa er der ikke saa forfærdelig megen Anledning til at fortsætte denne Diskussion, for saa vil det netop af den Grund let faa Karakter af en Forestilling.

Den højtærede Minister gjorde gældende, at vort Forslag jo ogsaa indeholder Kanoner o. s. v. Ja, det er netop ud fra den samme Betragtning, som den store Venstrefører J. C. Christensen i sin Tid gav Udtryk, naar han sagde: Vi skal have et saadant Militærvæsen, at vi ikke kan overrumplés af et enkelt Skib eller af en Haardfuld Folk. Det var, hvad den store Venstrefører i sin Tid hævdede, og det Standpunkt staar vi paa nu.

Ministeren ønskede, at jeg skulde lade 1864 hvile. Ja, det forstaar jeg godt. Ministeren ønsker, for det viste sig jo i 1864, at til Trods for de Anstrengelser, vi gjorde os militært, var vi ikke i Stand til at høste andet end Nederlag.

Overfor min Henvisning til Grækenland sagde Ministeren, at Grækenland valgte det fornuftige Standpunkt at henvende sig til Folkeforbundet. Men det er jo en fuldstændig Anerkendelse af den Opfattelse, jeg gør gældende, nemlig at det eneste fornuftige, vi kan gøre, er at henvende os til Folkeforbundet. Derfor takker jeg ogsaa Ministeren for den Udtalelse.

Den højtærede Minister nævnte saa Røsten fra Sønderjylland. Det imponerer mig nu ikke saa meget, thi det forekommer mig at være fuldkommen ulogisk, hvad det paagældende ærede Medlem fremførte. Det ærede Medlem sagde, at Afrustning fremmer ikke Fredens Sag, men maa jeg saa ikke spørge det ærede Medlem: Fremmede Tysklands Rustninger Fredens Sag? Var Forholdet ikke tværtimod det, at den stærke Rustning var en direkte Aarsag til Krigen? Det ærede Medlem kan være overbevist om, at Rustninger fører aldrig til Fred, tværtimod de fører altid til Krig. Derfor tror jeg ikke, man skal høre alt for meget efter Røsten fra Sønderjylland. Den højtærede Minister sagde om Hanssen-Nørremølle: Han var enig med os, da han sad

i Rigsdagen. Ja, men saa maa han have faaet en anden Opfattelse nu, for han har sagt, at efter at Tyskland var optaget i Folkenes Forbund, vilde Danmarks militære Stilling være saa forandret, at det ikke kunde undgaa at sætte sig Spor i Overvejelserne med Hensyn til den fremtidige Militærordning. Det er, hvad Hanssen-Nørremølle har sagt — det tror jeg ikke, den højtærede Minister vil bestride —, og det vil altsaa sige, at Hanssen-Nørremølle ser ganske anderledes paa dette Forhold end den højtærede Minister.

Den højtærede Minister sagde til Slut, at Terror var vi ikke bange for. Nej, for jeg vil dog tro, at den Terror, vi kan være udsat for herhjemme, ikke vil være anderledes beskaffen, end at den af os foreslaaede Styrke vil være langt mere end tilstrækkelig til at bekæmpe den. Derom er jeg ganske overbevist.

Kloppenborg-Skrumsager: Maa jeg til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds sige, at jeg fremdeles føler mig overbevist om, at Afrustning ikke fremmer Fredens Sag i vort Land. Hvis vi afruster, ikke har noget som helst at værgе os med, saa at Landet ligger aabent, og enhver kan løbe derind, tror jeg, der foreligger meget større Farer for Fredsbrud, end hvis vi opretholder et godt og forsvarligt Forsvar.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds beskyldte mig for at have sagt, at Aldersrenteloven kostede dobbelt saa meget som Hærvæsenet. Det er ikke sandt. Jeg sagde: henimod dobbelt saa meget — og det er ikke det samme. Naar de Besparelser, der nu er foreslaaet, kommer til Udførelse, vil Udgifterne til Forsvarsvæsenet synke ned til omkring 40 Mill. Kr., og saa har jeg dog vistnok Ret til at sige, at Aldersrenteloven koster henimod dobbelt saa meget.

Maa jeg endvidere sige til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds, at jeg fremdeles betvivler det ærede Medlems Litteraturkundskab; jeg tror, den har nogen Brist. Jeg maa stadig værgе min gode Ven og Landsmand Peter Lauridsen imod, at han skulde have skrevet, hvad der her blev citeret. Hvad det ærede Medlem har citeret af den Bog, som han er gaaet ind i en eller anden Boghandel her i København og har købt, er sikkert skrevet af en anden Peter Lauritsen; jeg antager, det er Peter Lauritsen i Aalborg, der er Forfatter til det paagældende Værk. Jeg maa i hvert Fald værgе min Landsmand imod, at han skulde have skrevet noget saadant.